

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 23Tos/13/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3123011527
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 02. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Lucia Horvátová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2024:3123011527.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky JUDr. Lucie Horvátovej a sudcov JUDr. Michala Antalu a JUDr. Juraja Valáška v trestnej veci odsúdeného A. B., nar. XX.XX.XXXX v C., trvale bytom D., E. E. XXX/XX, t. č. vo výkone trestu odňatia slobody v Ústave na výkon trestu odňatia slobody Dubnica nad Váhom, pre prečin krádeže podľa § 212 odsek 2 písm. f) Tr. zákona a iné, na neverejnom zasadnutí konanom v Trenčíne dňa 14. februára 2024, o sťažnosti odsúdeného proti uzneseniu Okresného súdu Trenčín sp. zn. 7Pp/38/2023 zo dňa 27. novembra 2023 jednohlasne takto

rozhodol:

Podľa § 193 odsek 1 písm. c) Tr. poriadku s a sťažnosť odsúdeného A. B. z a m i e t a, pretože nie je dôvodná.

odôvodnenie:

Uznesením Okresného súdu Trenčín sp. zn. 7Pp/38/2023 zo dňa 27. novembra 2023 bol podľa § 415 odsek 1 Tr. poriadku s použitím § 66 odsek 1, odsek 2 Tr. zákona zamietnutý návrh odsúdeného A. B., nar. XX.XX.XXXX (ďalej iba „odsúdený“) na podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, ktorý bol okresnému súdu doručený dňa 02. októbra 2023, a to vzhľadom k tomu, že okresný súd nezistil dôsledné a kumulatívne splnenie všetkých zákonom stanovených podmienok pre podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody (zo všetkých troch zákonných podmienok bola splnená iba jedna formálna podmienka).

Proti tomuto uzneseniu ihneď po jeho oznámení (vyhlásení na verejnom zasadnutí okresného súdu v prítomnosti odsúdeného a prokurátora okresnej prokuratúry) podal odsúdený sťažnosť, ktorú do konania neverejného zasadnutia krajského súdu aj písomne odôvodnil. Z písomného odôvodnenia sťažnosti odsúdeného vyplýva, že odsúdený si vo výkone trestu odňatia slobody plnil všetky povinnosti, bol disciplinárne odmenený a nikdy nebol potrestaný. Namietal, že súd prvého stupňa svoje rozhodnutie odôvodnil jeho kriminálnou minulosťou pred aktuálnym výkonom trestu, čo je v rozpore s judikatúrou ústavného súdu Slovenskej republiky (I. ÚS 36/2022). Záverom odsúdený uviedol, že výkon trestu odňatia slobody má neblahý dopad nielen na jeho osobu, ale aj jeho najbližšiu rodinu a maloletého syna.

K podanej sťažnosti sa písomne vyjadrila prokurátorka Okresnej prokuratúry Trenčín, ktorá uviedla, že s napadnutým rozhodnutím sa v celom rozsahu stotožňuje a považuje ho za zákonné a dôvodné, v dôsledku čoho navrhla, aby Krajský súd v Trenčíne sťažnosť odsúdeného podľa § 193 odsek 1 písm. c) Tr. poriadku zamietol ako nedôvodnú.

Krajský súd v Trenčíne ako nadriadený súd, na podklade sťažnosti odsúdeného, ktorá mu spolu so spisom bola predložená dňa 24. januára 2024, preskúmal dňa 14. februára 2024 na neverejnom zasadnutí podľa § 192 odsek 1 Tr. poriadku správnosť výroku napadnutého uznesenia, ako aj konanie tomuto výroku predchádzajúce a dospel k záveru, že sťažnosť odsúdeného, hoci bola prípustná, podaná oprávnenou osobou, včas i na správnom mieste, nie je ale dôvodná.

Trestný zákon pri aplikácii hmotnoprávneho inštitútu podmieneného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody vyžaduje od súdu, aby skúmal, či sú u odsúdeného naplnené nielen formálne, ale aj materiálne podmienky podmieneného prepustenia. Až splnenie formálnej podmienky (odsúdeným vykonaná potrebná časť uloženého trestu) v kumulácii (spojení) s materiálnymi podmienkami (plnenie povinností odsúdeným a preukázané polepšenie sa v jeho správaní vo výkone trestu a očakávanie, že odsúdený v budúcnosti povedie riadny život) pri dôslednom zistení skutkového stavu môže vyústiť do právneho záveru súdu, že je možné odsúdeného podmiennečne prepustiť z výkonu trestu odňatia slobody, za súčasného obligatórneho určenia primeranej skúšobnej doby, s prípadne nariadením probačného dohľadu a uložením primeraných povinností a obmedzení, na posilnenie jeho účinku.

Zmysel podmieneného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody nie je v tom, aby za dobré správanie, prípadne za dobrú prácu vo výkone trestu bol páchatel' obligatórne prepustený po odpykaní stanovenej doby bez ohľadu na účel trestu, ale podmiennečné prepustenie je na mieste len vtedy, keď vzhľadom na účel trestu a ďalšie okolnosti, ktoré môžu mať v tomto smere význam, je odôvodnený predpoklad, že odsúdený povedie aj na slobode riadny život, a že tu nie je pre spoločnosť príliš vysoké riziko jeho recidívy. Ustanovenie § 66 odsek 1 Tr. zákona vyjadruje totiž predovšetkým požiadavku pozitívnej prognózy budúceho správania sa odsúdeného, ktorá je nevyhnutným predpokladom pre podmiennečné prepustenie a musí pritom vyplývať zo zhodnotenia páchatel'ovho polepšenia, pričom očakávanie, že odsúdený po podmiennečnom prepustení povedie riadny život, musí byť dôvodné a založené na možnosti jeho nápravy a osobných pomeroch s prihliadnutím aj na očakávaný účel trestu (§ 34 odsek 1, odsek 4 Tr. zákona). Správanie odsúdeného vo výkone trestu sa musí pritom hodnotiť v súvislosti s charakterovými vlastnosťami odsúdeného, s motívmi a spôsobom vykonania činu, pretože len za tohto predpokladu možno posúdiť, či odsúdený vo výkone trestu dosiahol taký stupeň nápravy, že sa už zbavil práve tých charakterových rysov a nesprávnych návykov, ktoré ho viedli ku spáchaniu trestnej činnosti, alebo ktoré okrem ostatných príčin aspoň prispeli k jeho rozhodnutiu spáchať trestný čin.

V posudzovanej veci okresný súd správne skonštatoval, že odsúdený splnil formálnu podmienku na podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, a to vykonanie príslušnej časti uloženého trestu dňa 20. júla 2023, a zároveň rovnako dôvodne vyhodnotil, že ďalšie dve materiálne podmienky, ktoré sú rovnako ako formálna podmienka nevyhnutným predpokladom na zákonné rozhodnutie súdu o podmiennečnom prepustení odsúdeného na slobodu s určením primeranej skúšobnej doby, dôsledne u odsúdeného splnené nie sú.

Aj podľa názoru krajského súdu možno u odsúdeného splnenie oboch materiálnych podmienok konštatovať nanajvýš iba v čiastočnej forme. Ako vyplýva z obsahu predloženého písomného hodnotenia riaditeľa ústavu na výkon trestu, má odsúdený aktuálne vytvorený skutočne podporujúci, srdečný a pevný vzťah s matkou, súrodencami a starou mamou formou pravidelného telefonovania, návštev, či videonávštev, čo v nemalej miere prispeje na promptnejšie a jednoduchšie zaradenie sa odsúdeného do bežného života na slobode po jeho prepustení. Na strane druhej však program zaobchádzania odsúdený vo výkone trestu neplní v celom požadovanom rozsahu, v bode edukácia sú konštatované rezervy, a to z dôvodu čiastočne kritického postoja k vlastnej trestnej činnosti, keď časť viny presúva na alkohol. Doposiaľ bol iba raz disciplinárne odmenený a ani raz disciplinárne potrestaný. Resocializačnú prognózu riaditeľ ústavu vyhodnotil ako menej priaznivú, na základe stredného rizika recidívy trestnej činnosti. Napriek sťažnostným námietkam odsúdeného, súd v rámci rozhodovania o návrhu na podmiennečné prepustenie odsúdenej osoby musí ako jednu z kritérií vyhodnocovať aj existenciu rizika recidívy odsúdenej osoby po prepustení na slobodu, a to v rámci tretej materiálnej podmienky, čo priamo vyplýva z ustanovenia § 66 odsek 1 a odsek 2 Tr. zákona. Ako vyplynulo zo spisového materiálu a ako správne a dôvodne na to poukázal aj súd prvého stupňa, odsúdený opakovane preukázal, že aj hrozba premeny podmieneného trestu na priamy výkon trestu odňatia slobody ho neodradila od páchania protiprávnej činnosti, v rámci ktorej ústredným motívom bol alkohol, ku ktorému užívaniu nemá odsúdený doposiaľ jednoznačne negatívny postoj, a to napriek absolvovanému protialkoholickému liečeniu v roku 2019. Pokiaľ si odsúdený ani aktuálne vo výkone trestu odňatia slobody nedokáže uvedomiť škodlivosť páchania protiprávnej činnosti pod vplyvom alkoholu je zrejmé, že náprava odsúdeného doposiaľ dovŕšená nie je a je nutné v nej pokračovať v podmienkach ústavu na výkon trestu odňatia slobody.

S poukazom na to, že odôvodnenia rozhodnutí prvostupňového súdu a sťažnostného súdu nemožno posudzovať izolovane, pretože tieto konania z hľadiska jeho predmetu tvoria jeden celok, krajský

súd na ďalšie vecne správne závery a presvedčivú argumentáciu súdu prvého stupňa vyplývajúce z odôvodnenia napadnutého uznesenia odkazuje, keďže sa s nimi bezvýhradne stotožnil.

Z vyššie uvedených dôvodov krajský súd rozhodol tak, že sťažnosť odsúdeného podľa § 193 odsek 1 písm. c) Tr. poriadku ako neôvodnú zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť n i e j e prípustná.